

[Ejler Koch.]

visse begrænsninger kan være nødvendige på dette punkt, men vi vil meget gerne have lov til at drøfte afgrænsningen af undtagelserne noget nærmere, for vi bevæger os jo unægtelig ind på et meget principielt problem, nemlig at en sigtet person ikke har lov til at vælge den sagfører, han har mest tillid til selv. Som sagt vil vi godt drøfte, hvordan vi finder frem til de nødvendige, men forhåbentlig også meget snævre grænser, der skal være, og kriterierne for disse grænser, der skal være for rettens adgang til at udelukke en bestemt advokat i en bestemt sag.

Også de regler, der er foreslået om dørlukning, referatforbud og navnegengivelse, vil vi gerne have lejlighed til at drøfte. Som ministeren siger flere steder, drejer det sig jo om at finde et rimeligt balancepunkt mellem hensynet til de implicerede parter og hensynet til offentligheden i retsplejen, to meget grundlæggende principper. I hovedsagen er vi nok enige i de formuleringer, ministeren er nået frem til, men vi vil godt se lidt nærmere på det i udvalget.

Vedrørende problemstillingen omkring anholdelse er det jo sådan, at man flytter anholdelseskompetencen fra domstolene over til politiet. Det er i virkeligheden en formalisering af den praktiske tilstand, som vi har i dag, og det kan vi godt give vores tilslutning. Der skrives, at politiet kan anholde en person, når der er rimelig grund. Vi kunne måske ønske os en skærpelse her.

Vedrørende varetægtsfængsling er vi stort set enige i de foreslåede regler, og vi hilser med tilfredshed, at den særlige 7 dages regel er udgået.

I forbindelse med varetægtsfængsling er vi imidlertid interesseret i at drøfte bestemmelsen om begrundelserne for varetægtsfængsling. Der er kravene skærpet, men vi ønsker, at vi måske kunne finde frem til nogle endnu mere præcise formuleringer af disse begrundelsers indhold. Det har noget at gøre med, i hvilket omfang der rent faktisk varetægtsfængsles, så det ser vi gerne drøftet nærmere i udvalget.

På samme måde er der en lang række steder, hvor vi vedrørende de formuleringer, der er anvendt: så vidt muligt, med rimelig grund o. lign. ting, måske godt vil have lejlighed til at se på, om ikke vi kunne finde

nogle lidt mere præcise og lidt skarpere formuleringer.

I det hele taget vil vi som sagt medvirke til at gennemføre forslaget ud fra den betragtning, at vi skal finde et rimeligt balancepunkt mellem hensynet til den enkelte person, der er involveret i sagen, og den effektivitet, som efterforskningen i straffesager nødvendigvis må have. Men vi skal ikke lægge skjul på, at vi lægger megen vægt på hensynet til den enkelte person, og at vi måske derfor ønsker forslaget strammet på visse punkter.

Nathalie Lind (V):

Således som det er sagt af den foregående ordfører, er der jo mange ting i dette lovforslag, der egner sig til udvalgsbehandling. Jeg skal derfor heller ikke bruge min tid på at gennemgå enkeltheder, men holde mig til, hvad jeg mener er principielle nydannelser.

Med hensyn til betænkningen fra 1971 om efterforskningen i straffesager, så kan vi principielt være enige i det hovedprincip, at det er politiet, der forestår efterforskningen, og at domstolenes opgaver på dette tidspunkt af sagen er at føre kontrol med lovligheden af politiets efterforskningsvirksomhed og afgøre eventuelle tvistigheder mellem sigtede og forsvareren og tage stilling til de efterforskningsskridt, der er af så indgribende karakter, at det kræver rettens godkendelse.

Spørgsmålet om forsvarerens stilling er vel det område, som foreløbig har vakt den største offentlige debat. Jeg må egentlig beklage, at vi får meget lidt at vide om justitsministeriets vurdering af dette. Der henvises til, hvad der står i betænkningen. Det har jeg læst, men jeg har prøvet at se efter både i fremsættelsen og i bemærkningerne til lovforslaget, og der er ikke nogen bemærkninger til § 733. Ministeren har i et interview i Aarhus Stiftstidende fra den 14. marts udtalt, at han finder, at der i forhold til den gældende lov er sket en betydelig lempelse på dette område. Jeg er klar over, at ministeren tænker på den gældende bestemmelse i § 733, der siger, at man kan afvise en forsvarer, hvis beskikkelsen ikke findes forsvarlig. Omvendt er der jo allerede til retsudvalget kommet en henvendelse fra de beskikkede advokater, som udtrykker